

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **S.k., a.s.**, C.X., B., IČO: X., proti žalovanému: **JUDr. M.M., Š.X., B.**, správca konkurznej podstaty úpadcu Mgr. S.P., S.X., B., o určenie poradia pohľadávky, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. októbra 2007 č.k. 55 Cbi 353/01-87 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. októbra 2007 č.k. 55 Cbi 353/01-87 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 4 099 349,30 Sk, prihlásená v konkurznom konaní úpadcu, vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5K 68/00 je pohľadávkou s právom na oddelené uspokojenie v zmysle § 28 ZKV s tým, že v časti, v ktorej nebude môcť byť žalobca uspokojený ako oddelený veriteľ, ide o pohľadávku IV. triedy. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Podľa odôvodnenia rozsudku právny predchodca žalobcu sa žalobou došlou dňa 18.10.2001 domáhal určenia poradia svojej pohľadávky vo výške 4 099 349,30 Sk tak, že ide o pohľadávku s právom na oddelené uspokojenie.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29.12.2000 sp. zn. 5K 68/00 vyhlásil na majetok dlžníka Mgr. S.P. konkurz a za správca konkurznej podstaty ustanovil JUDr. M.M.

Na prieskumnom pojednávaní správca konkurznej podstaty uznal pohľadávku v celej výške a pravosti, poprel len nárok na oddelené uspokojenie pohľadávky.

Podľa konštatovania súdu medzi sporovými stranami nie je sporné, že právnenému predchodcovi žalobcu vzniklo záložné právo na parcele č. 438,439 a na dome súpisné číslo 696 na základe rozhodnutí o určení záložného práva č. X. a č. X. tak ako to vyplýva z výpisu z listu vlastníctva č. X., ani to, že k speňaženiu zálohu došlo v exekučnom konaní č. EX 6/99 cca vo výške 2 400 000 Sk, ani skutočnosť, že výtťažok z predaja založených vecí sa stal súčasťou konkurznej podstaty.

Sporné zostalo iba to, či záložné právo žalobcu v zmysle § 28 ods. 9 ZKV už zaniklo, či je žalobca oddeleným veriteľom.

Súd dospel k názoru, že keďže konanie začína dôjdením návrhu na súd čiže v danom prípade dňa 21.3.2000, na konkurzné konanie sp. zn. 5 K 68/000 a na spory vyvolané a súvisiace s týmto konkurzom, teda aj na toto konanie o určenie poradia pohľadávky, sa vzťahuje ZKV v znení novely č. 12/1998 Z.z. platnom a účinnom od 1.2.1998 do 31.7.2000.

Z tohto názoru súd vyvodil záver, že neobstojí námietka žalovaného o zániku práva žalobcu na oddelené uspokojenie v zmysle § 28 ods. 9 ZKV. Toto zákonné ustanovenie sa na predmetné konkurzné konanie nevzťahuje, keďže podľa tohto ustanovenia možno postupovať iba v tých konkurzných veciach, ktoré sa riadia ZKV účinným od 1.8.2000.

Z týchto dôvodov sa súd stotožnil s právnym názorom žalobcu. Keďže predaj založenej veci sa uskutočnil v exekúcii, ale výtťažok z predaja nemohol byť z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu vydaný oprávnenému a tým pohľadávka veriteľa zabezpečená záložným právom nebola uspokojená, nemohlo záložné právo viažúce sa k pohľadávke zaniknúť.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný a navrhol ho zmeniť a žalobu zamietnuť. Tvrdí, že súd I. stupňa vec nesprávne právne posúdil.

Svoje odvolanie odôvodňuje ustanoveniami § 6 ods. 1a 2, § 14 ods. 1 písm. e/ § 28 ods. 1 ZKV v znení účinnom do 31.7.2000, z nich vyvodzuje, že keďže súčasťou konkurznej podstaty sa nestal záloh, preto pri jeho speňažení nemôže byť pohľadávka právneho predchodcu žalobcu uspokojená oddelene.

Nakoľko úpadca Mgr. S.P. dňa 28.6.2006 zomrel, mal byť konkurz ohľadom majetku úpadcu zrušený v zmysle § 44 ods. 2 ZKV, čím odpadajú dôvody na určenie, ktorého sa domáha žalobca. Po zrušení konkurzu a zbavení správca konkurznej podstaty jeho funkcie, nebude daná

ani jeho aktívna alebo pasívna legitimácia a ak žalobca nezoberie svoj návrh späť, bude musieť súd pretože nebudú dané dôvody na vydanie rozhodnutia o určení alebo pravosti pohľadávky žalobné návrhy zamietnuť. Tento záver opiera a komentár ZKV.

K odvolaniu žalovaného zaujal stanovisko žalobca, ktorý navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca sa domáhal uznania poradia časti prihlásenej pohľadávky na oddelené uspokojenie v zmysle § 28 ZKV v sume 4 099 349,30 Sk, v konkurzom konaní úpadcu Mgr. S.P. a že táto bude uspokojená z výťažku predaja nehnuteľnosti.

Zo spisu je tiež zrejmé, že Krajský súd v Bratislave vyhlásil konkurz na majetok úpadcu uznesením zo dňa 29.12.2000 a návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka došiel na súd 21.3.2000, súd I. stupňa však nesprávne z tejto skutočnosti vyvodil, že na riešenie a rozhodnutie veci treba aplikovať ZKV v znení novely č. 12/1998 Z.z. platnom a účinnom od 1.2.1998 do 31.7.2000. Podľa ust. § 70c zák. č. 510/2002, ktorý nadobudol účinnosť 1.9.2002 totiž konanie začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a neskončené právoplatným rozhodnutím súdu sa dokončia podľa tohto zákona, pričom cit. ustanovenie nemá dodatok, „ak nie je ustanovené inak“, a teda ani inaké ustanovenia ako ich majú ust. § 70a a 70b z predchádzajúcich noviel.

Naproti tomuto ust. § 70d ods. 1, začlenené do ZKV zák. č. 646/2004 účinnom od 1.1.2005 inakšie ustanovenia má, sa všetky netýkajú riešenia a rozhodnutia veci.

Nesprávny je tiež úsudok súdu I. stupňa vyjadrený vo vete, že sporné je iba to či záložné právo žalobcu v zmysle § 28 ods. 9 ZKV už zaniklo, či je žalobca oddeleným veriteľom, ktorým viaže rozhodnutie sporu závislým od tohto, či záložné právo žalobcu zaniklo v zmysle § 28 ods. 9 ZKV. Ust. § 28 ods. 9 ZKV je súčasťou ust. § 28 ZKV ako celku, ktorý zákonodarca zaradil spolu s ust. § 27 až § 29 pod označenie speňaženie teda sa týka speňažovania vykonávaného správcom konkurznej podstaty nemožno ho aplikovať na riešenie sporného prípadu, kedy nehnuteľnosť, na ktorej viazlo záložné právo, bola predaná v exekúcii pred vyhlásením konkurzu, výťažok z predaja však bol zahrnutý do konkurznej podstaty a tento výťažok sa má podľa § 14 ods. 1 druhá veta ZKV použiť na uspokojenie oddeleného veriteľa. V exekučnom konaní č.k. Ex 6/99 došlo k speňaženiu predmetu zálohu a výťažok z ich predaja sa stal podľa § 14 ods. 1, písm. e/ ZKV súčasťou konkurznej podstaty.

K zániku záložného práva nestačí, aby bola vec predaná v exekučnom konaní ale je potrebné, aby záložca zložil záložnému veriteľovi cenu založenej veci. Speňažením zálohu

v rámci exekučného konania síce došlo k realizácii záložného práva, ale bolo preukázané, že výťažok, ktorý exekútor obdržal, záložnému veriteľovi pred vyhlásením konkurzu nevydal. K uspokojeniu zabezpečenej pohľadávky preto nemohlo dôjsť.

Na základe tohto skutkového a právneho stavu odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa treba podľa § 219 O.s.p. potvrdiť, aj keď s čiastočne iným odôvodnením.

Odvolateľovým oznámení podľa ktorého úpadca zomrel 28.6.2006 čo ostane žalovaný oznámil súdu 1. stupňa na pojednávaní dňa 25.10.2007 sa odvolací súd v súvislosti s rozhodovanou vecou nezaoberal. Odvolateľ nedoložil do spisu dôkaz o tom, že si ako správca konkurznej podstaty splnil povinnosť vplývajúcu mu z ust. § 44 ods. 2 ZKV na ktorý sa v odvolaní poukazuje a že súd konkurz zrušil, tak aby odvolací súd mohol pri rozhodovaní tejto spornej veci vziať úpadcovu smrť náležite do úvahy.

Úspešnému žalobcovi vzniklo v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žiadne trovy konania mu nevznikli a preto mu odvolací súd ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku dovolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 30. apríla 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

